

HISTORKY NEJEN EXEKUTORSKÁ

Přítek, 12. říjen 2007

Směnka na viděnou, vystavená v prospěch zrovna tohodlenc dlužníka jakousi firmou a na částku několikanásobně přesahující dluh. Jedna klasická exekutorská historka, odehrála se ve vedlejším okresu. Vcelku nevelká částka - televizor asi za 15k, s poplatky to ovšem vylezlo holt na 35k.

Pán domu doma nebyl, manželka dost vyčerpáná, hrabala se v dokladech a našla tam takovej podělaný papír a nevinně se ptá pana exekutora, co to je.... Já to na dálku poznal a říkám si, ach jo, další problém. Hle, problém naprosto opačného gardu. Směnka na viděnou, vystavená v prospěch zrovna tohodlenc dlužníka jakousi firmou a na částku několikanásobně přesahující dluh. Pan exekutor ten dokument pečlivě prostudoval, uznal směnku za platnou, exekuci provedl, pomohli jsme jim sundat nálepky ze dveří a oba jsme vypadli. Tak jsem si říkal, že se tato rodina najmula bezplatného advokáta. No bezplatného, on si to nechá dobře zaplatit. Se směnkou vyrazí na okresní soud, ten vydá směnný platební rozkaz a pojedí to dál. Von z té firmy celou částku na směnce vymátlí, o tom není pochyb, zaplatí dluh a svojí odměnu a zbytek rodince vrátí. Aspoň nemusejí tahat nábytek tam a zpátky. Jó, právo advokátské a směnné není žádná sranda, pozoruhodné je, že zákon prakticky ve stejném znění platí od roku 1950 (!!!) a vydržel i 40 let komunismu.

Kdykoliv se setkám se směnkou, tak si vzpomenu na jednu krásnou advokátku u nás v Ústí, která mě vyplatila tím, že klienty posadila na strany dlouhého stolu a po jedné straně stolu se postrkuje směnka a po druhé peníze, vše po dozoru ochranky. Už se jí prej jednou stalo, že výstavce směnku sebral a v mihu sešel - no, a pak se prostě a jednoduše ve "hvězdu". No, možná sice nevím, ony ty advokátské historky jsou někdy dosti nadnesené, ale v životě lidském mošné jest vše. Ona také vstoupila do dějin soudnických, když si na ni jednou stávoval soud zástupce protivné strany, že "To není hra. Víte, pane soudce (paní soudkyně), já byl její krásou tak oblouznán, že jsem podepsal to, co jsem nikdy v životě podepsat nechtěl".... Někdy před lety patnácti jsem dojížděl v rámci privatizace zdravotnictví do jednoho okresního magistrátu od Ústí. Pracovní jsem se tam seznámil s jednou slečinkou, asi tak 1000 týdnů mladou. Taková rybí kostička útlá, podělaný vlas, ale s opravdu velice zajímavým hlasem, skvostný tmavý hrdelní alt a malinko chraplavá. Fakticky z fleku mohla dělat piškovou sexykočku po telefonu, navíc ten krásný hlas s její útlou postavou vbec nekorespondoval, kontrast to byl velice zajímavý... Je vám to pár dní, co se ozvala, hlas v telefonu jsem i po těch letech okamžitě poznal. Tak jsem se za ní po letech vypravil, pracovní samozřejmě. Přijedu do firmy, v jedné kanceláři s poptám na paní Adélu a jakási odulá žena prohlásila jejím hlasem "To jsem já..". Já vám skoro upadnul na zem, tedy aspoň psychicky. Oblíbej jako mášíc v úpláku, mastnej a sádelantej, mezi obrovitými kozami (omlouvám se, ale to se jinak slušně nazvat nedá a to ješitě těm nevinnejm zvířátkům dost ubližuju) - rky potu, no děs a hrůza. Nojo, ta rybí kostička jí zůstala, ale obalená opravdu pořádnými pláty tuku. Nebyl jsem pomalu schopen slova. Jak se máš, že tě miluju, co tě miluju - ženská!, za pár let tak zmátnit, tak znemožnit! A ona mi ješitě "říká" "Trošku jsem přibrala, ale sluší mi to, víte?"

Vyšlechly naše ženy, berte to jako výstrahu a pak si nestávejte, že na vás partner kašle a nevěky vás vykašle.

Vono když nerozeznáš, co jsou prsa a co nadbřišní, břišní a podbřišní faldy...

Franta Bouška